

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Succincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

De Personis Ecclesiasticis, Earumque statu, Dignitate, munere, &
Immunitate

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

§. 4. Quid non posset facere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61816](#)

§. IV.

De Iudicialibus.

I. Ræter internam & spiritualem iurisdictionem, eam quæ fori externi dicitur, seu contentiosam Abbati (aliisque Regularibus Prælatis) competere in confessio est, ita ut in medio fratrum suorum de civilibus & criminalibus ordinarius iudex sit. c. Cum contingat de fo. comp. Pa. norm. ibid. 3; concl. 3. Roderic. Tom. 2. Q. 2. art. 8. Spatharius in Methodo. Tr. 1. c. 1. Moscon. p. 363. Neque Episcopus immisce- re se debet, aut potest, nisi in causis deli- & torum, quæ notoriè cum publico scan- dalo à Regularibus committuntur, ut Clem. VIII. declaravit in Const. Suscepti munieris apud Roder. l. cit art. 6. idque tunc solùm, quando Prælatus monitus ab episcopo cessat, & reum fratrem aliò, ne puniatur, transmittit. Adde, ne quidem civilitet convenienti posse à Creditoribus coram episcopo Monachum modò sub regulati disciplina sit. Declar. Conc. Trid. Sess. 25. c. 14.

II. Arguet igitur delinquentes, sed non in furore suo. Modum Regula, & aurea methodus Octaviani Spatharii docebit. Inedia, flagella, ignominia, carcer adhibenter, proscriptio, exilium, tritemes aut nunquam, aut rarissime. Iudicij forma ac- curate servetur, Regularium magis quam secularium legibus ordinata. Apices iuris hic Bonifac. VIII. damnat. In gravioribus delictis festinata severitas prodest, ne E- piscopus manum iniiciat. Spatharius Tratt. 1. c. 4. Ghislerius Perez in Reg. S. Bened. cap. 2. par. 3. n. 48.

III. In locis, quæ contra episcopum præscriptione obtinuit Prælatus, & pleno iure possidet, de causis matrimonialibus, & beneficialibus cognoscere poterit: cùm sine his plenum ius, & integra iurisdictio non consistat. Barb. in c. Auditis de pra- script. Neque huic iuri derogatum esse à Con. Tr. Cardin. Congreg. declaravit. Sess. 24. c. 20. V. Moscon. l. 1. c. 10. p. 264.

IV. In cauła monasterii sui Abbatem fieri testem, nihil verat: cùm idem Clerico in causa ecclesiae suæ tribuatur. Non enim privata causa tunc agitur, sed Universitatis, in qua clericus, & Prælatus quilibet cō- tinetur, ut membrum. c. Insuper. de test & attestat. Vivianus in Ration. l. 2 p. 150. Alagona in Comp. p. 259 Barb. ibid. Modò Abbas unà cum Conventu constituerit procuratorem, Syndicum, vel actorem, qui ipsius Communitatis nomine causam agat. c. præsentium eo. in 6.

V. Quemadmodum Abbas non suo, sed monasterii nomine instituere actionem, & vicissim conveniri potest. c. Edoceri de reser. ita Capitulum, seu Conven- tus agere, & tractare negotia vel iudicia potest cum Prælati sui consensu. Nam neque sine membris caput, nec sine capite membra vivunt, aguntque. c. Novit. de his qui sunt. Quamobré si quid Abbas fecerit, aut paetus fuerit in causa monasterii sui non sine consensu fratrum, & Capituli fecisse præsumitui. Barb. in cap. Ea nosci- tur de his, qui sunt à Pral. Et pro consen- su in lectionibus taciturnitas habetur. c. Continebatur eo. Tusclus Concl. 15.

VI A iuramento calumniæ Abbas non eximitur, sed nisi præjudicare causæ lux- velit, præstare debet, non quidem per se, sed per procuratorem, vel Syndicum. Si

contu-

conumaciter renuat, episcopus idoneum
Oeconomum eliger pro monasterio, ne
iure suo excidat. *Innoc Bellamera. Barbat.
Vivianus l. 2. p. 61. Alagona Comp. f. 221.
Barb. in c. Imperatorum de dilationibus de
Clericis idem prescribitur c. Cum causam
eod.*

VII. A correctione Abbatis non licet
appellare monacho, cum sit pro salute
animi ipsius. *c. Licet de off. Ord. c. Ad no-
stram. c. reprehensibilis. c. Cùm speciali. de
appell nisi in corrigendo modus omittatur.* Tunc enim expressa gravaminis cau-
sa permittitur appellatio, ut fuga quo-
que, quando sicut, qui corrigit. Vnde
colligitur, potestatem Praelati regularis
maitem esse in monachos, quam sit sæ-
cularis Praelati in clericos, quia his appelle-
ratio absolute permititur. *Moscon c. 9. cir.
finem. Maranta Par. 6. p. 287. Roder. 1. Q.
29. ar. 2.*

VIII. An damnato ad perpetuum car-
cerem monacho fugere liceat, in Thesau.
*Religiosor. querit Barthol Faustus, l. 6. c.
270. & resoluit non licere, modo iuste
damnatus ad carcerem sit, quæ in profes-
sione sua videtur iuri suo, & libertati. re-
ficiasse Bann. vero 22. q. 69. ar. 4. paulò
benignior, putat fugere posse, non qui-
dem ad vagandum, aut habitum abijcien-
dum, sed ad illius pœnæ veniam à Supe-
riore Praelato obtainendum, cui
opinioni libenter subscrivo.*

*V. Roderic. 2. Q. 23.
art. 6.*

(*.*.)

§. V.

De Administratione bonorum tempo-
ralium.

I. **A**bbas, & Praelatus Regularium
quilibet communi lege Ordinū
religiosorum omnium vi professionis suæ
incapax est omnis proprietatis, nec ullum
dominium ius, aut possessionem habere
potest rei pecunia æstimabilis secundum
ea, quæ diximus Tit. 1. f. 5. & Roderic. To.
3. Q. 29. ar. 4. Sed quia titulus & dignitas
Praelaturæ non est pecunia æstimabilis, tui-
per illius proprietate, & possessione tuen-
da agere proprio nomine potest, quemad-
modum de Clero quilibet, qui benefi-
cium ecclesiasticum obtinet. *c. Dilecta. 22.
de resor. c. Nisi. de prab.*

II. Bonorum temporalium monasterii
sui non dominus, sed administrator, seu
dispensator est, constitutus nimurum à
Domino super familiam suam, ut det illi
in tempore suo tritici menuram. Det, in-
quam, pauperibus pauper, det in tempore
suo, sed non de proprio suo. *c. Cui portio.
12. q. 1. c. Cùm ad monaster. de sta. Mon.
Clem. 1. de Regular. Con Tr. Seff. 25. c. 2. sic
faciat dispensationem, ut mereatur re-
compensationem. Modum dispensandi
bona communia Concil. Tr 1 cit præscri-
bit his verbis. Administratio bonorum
monasterii, seu Conventuum, ad solos
Officiales eorundem, ad nutum Superio-
ris amovibiles pertineat: mobilium verò
ulum ita Superioris permittant, ut eorum
suppellex statui paupertatis, quam profes-
si sunt. conveniat, nihilque superflui in ea
sit, nihil etiam, quod necessarium, eis de-
neget.*

Li

nege-

